

Hensynet til Dækningen af disse skal føle sig bunden i de Omlægninger og Forandringer af bestaaende Skatter og Afgifter, som almindelige Hensyn eller indtrædende Forhold maatte kunne tilfige. At Indførelsen af en Indkomstskat da maa ligge nærmest, turde være almindelig erkjendt som rigtigt, ligesom jo ogsaa de fornødne extraordinaire Midler i Finantsaaret 1864—65 i det Væsentlige skaffedes tilveie gennem en saadan Beskatning i Henhold til Loven af 21de Marts 1864. Nærværende Lovforslag gaaer derefter ud paa at fastsætte de almindelige Regler og hele Maskineriet for en Indkomstskat, medens Skattens samlede Beløb, afsættet efter det til hver Tid forhaandenværende Behov, bestemmes ved de aarlige Finantslove.

Det er herefter naturligt, at samme i sit Indhold er bygget paa det alt tilstedeværende Materiale, nemlig Krigsskatloven af 21de Marts 1864 og de senere Lovforslag, der have foreligget om en lignende Skat for Finantsaarene 1865—66 og 1866—67. Der er imidlertid fundet Anledning til i nærværende Forflag i væsentlige Punkter at afvige fra det saaledes fra tidligere Tid foreliggende, bortset fra, at det tidligere kun var beregnet for det enkelte Finantsaar. Krigsskatloven af 1864 fremtraadte saaledes med en dobbelartet Beskatning, dels en Indkomstskat dels en directe Skat paa Hartkornet, som skulde liquideres i Indkomstskatten. Denne sidstnævnte Beskatning tilfagdes af Hensyn dels til at fremskynde en nogenlunde klæffelig og hurtig Skatteindbetaling dels til at sikkre Statskassen et bestemt Beløb i Skat af Landeiendommene, for hvilke Indtægtsansættelsen til Skatten i Almindelighed og særlig under de uvante Forhold frembyder de største Vanskeligheder. Medens det sidstnævnte Hensyn maa erkjendes at have sin Betydning, har dog paa den anden Side Erfaringen godgjort, at denne Deel af Krigsskatloven og denne Sammenblanding af en directe Hartkornskat med en egentlig Indkomstskat har været forbun-

den med saadanne principielle og i Udførelsen føleligt fremtrædende Ulemper, at man, navnlig naar dette Hensyn ad anden Veie lader sig fyldestgjøre, bør forlade den, saameget mere som det førstnævnte Hensyn, der vel kunde have sin fulde Betydning ved Krigsskatloven for 1864—65, ikke kan gjøres gjældende under almindelige Forhold og særlig ikke, naar Skatten eller Skatte-loven faaer en mere staaende Charakter. Hiint gennem Krigsskatloven af 1864 gaaende Princip var heller ikke optaget i den Rigsdagen senest forelagte Udkast til en Krigsskatlov, ligesom det under Behandlingen i Rigsdagen mødte Indsigelse ved Forflaget til en Krigsskatlov for 1865—66.

Hvad angaaer den Deel af Krigsskatloven af 1864, som omhandlede den egentlige Indkomstskat, da fastsattes deri, hvad der ogsaa blev gjentaget i de tvende senere ovennævnte Lovforslag, dels i en bestemt Sum hvormeget hele Landet vilde have at udrede i Skatten, dels gaves der Bestemmelser, efter hvilke dette samlede Skattebeløb ligeledes med bestemt givne Summer skulde fordele sig paa de enkelte Communer. Dette System har unægtelig sine Fordele, der væsentligen ligge dels deri, at Statskassen sættes istand til at bringe Skatten i Beregning med et bestemt Beløb, som den ifølge de Bestemmelser, der ibrigt vare truffet, kunde med Visshed vide vilde komme ind netop med de givne Summer til de fastsatte Forsaldstider, — dels deri, at den Forpligtelse, der paahviler Kommunen til at tilsvare et bestemt Beløb, gjør hele Kommunen interesseret i, at alle de enkelte Indtægter komme frem til Skatteansættelse, for at Skatteprocenten i det Hele kan blive saa lav som muligt. Dette sidste har navnlig sin umistjendelige Betydning i Begyndelsen da en saadan Beskatning indføres, idet Skatteansættelserne bevæge sig i tildeels uvante og vanskelige Forhold. Paa den anden Side turde det neppe behøve nærmere Paaviisning, at der hæfter